

BLUDOVICKÝ INFORMÁTOR

Čtvrtletník bludovického sboru Slezské církve evangelické a. v. • červenec - září 2019 • Cena 20,- Kč

Kázání pronesené 22. září 2019 pastorem Vladislavem Volným

Těm, kteří jsou bohatí v tomto věku, prikazuji, ať nejsou pyšní a nedoufají v nejisté bohatství, nýbrž v Boha, který nás štědře opatřuje vším, co potřebujeme; napomínej je, ať konají dobro a jsou bohatí v dobrých skutcích, štedří, dobročinní, a tak ať si strádají dobrý základ pro budoucnost, aby obdrželi pravý život. (1 Tm 6,17-19)

Drahý sbore, kdyby nám Bůh chtěl dát **deset rad či přikázání**, které by se týkaly naší práce, co by obsahovaly? Zkusme přemýšlet společně.

Přikázání první: Bud' vděčný za pondělí. Proč bychom měli Bohu děkovat za pondělí? Protože pondělí je Boží vynález. Stejně tak práce je Boží vynález. První věta Bible zní: *Na počátku stvořil Bůh nebe a zemi.* Jinými slovy: první, o kom Bible říká, že pracoval, je Bůh. Bohové okolních národů nepracovali. Ovšem JAHVE ano. A podobně Izraelci byli ve starověku jediným národem, který vnímal práci jako privilegium, nikoli jako prokletí. **Bud' vděčný za pondělí.**

Přikázání druhé: Pracuj, jako kdyby byl Bůh tvým nadřízeným. Podobnou myšlenku napsal apoštol Pavel v Listě Koloským: *Cokoli děláte, dělejte upřímně, jako by to nebylo lidem, ale Pánu.* Kdybych se vás zeptal: Co byste ve svém zaměstnání dělali příští týden jinak, kdybyste věděli, že vaším zaměstnavatelem je Ježíš Kristus? Co byste dělali jinak? A teď pozor. On jím skutečně je! On je už nyní naším Pánem. Mnozí lidé vědí, že jsme křesťané. A velmi pečlivě zkoumají, jak je náš život ovlivněn Bohem, kterému věříme. **Pracuj, jako kdyby byl Bůh tvým nadřízeným.**

Přikázání třetí: Pamatuj na lehké jho. Ježíš řekl: *Pojďte ke mně, všichni, kdo se namáháte a jste obtíženi břemeny a já vám dám odpočinout. Vezměte na sebe mé jho...vždyť mé jho netlačí.* V těchto slovech si Ježíš vypůjčil ilustraci, kterou lidé mohli pozorovat téměř denně na hospodářstvích a polích. Hovořil o jhu, které spojovalo dvě tažná zvířata. Zátěž se rovnoměrně rozložila, zkušenější zvíře korigovalo směr a tempo méně zkušeného. Co chtěl Ježíš tímto obrazem říci? *Nikdy nepracuj sám. Jestliže se pouštíš do práce, pozvi mě k ní také.* Když stojíš před nějakým náročným úkolem, řekni v modlitbě: *Pane Bože, jak si s tím poradíme?* Popros ho o pomoc. Vlož na něj těžké břemeno pracovního stresu a starostí, které tě drtí. Třetí přikázání zní: **Pamatuj na lehké jho.**

Přikázání čtvrté: Nech si poradit. Práce je jedním z nejlepších míst na světě, kde se dozvíš pravdu o sobě. V knize Přísloví nacházíme výrok: *Ze zpupnosti vzniká jen hádka, kdežto u těch, kdo si dají poradit, je moudrost.* Naše hodnota není daná naším pracovním výkonem, nýbrž plyne ze skutečnosti, že jsme byli stvořeni Bohem a jsme jeho milovanými dětmi. To znamená, že podněty k osobnostnímu růstu nevnímáme jako útok na vlastní hodnotu. Ježíšovi následovníci jsou lidmi, kteří se touží neustále rozvíjet a učit. Proto naslouchají tomu, co jim říkají druzí, a pracují na sobě. **Nech si poradit.**

Příkazání páté: Neporovnávej se s druhými. Jestliže někomu závidíme jeho pozici, titul, kariéru, plat, schopnosti, vezme, že tento postoj má na náš vnitřní život rozkladný vliv. Závist a nepřejícnost postupně ovládnou celé naše tělo a proniknou i do našeho mozku. Závist a animozitu nedokážeme ovládat svou vůlí. Není to tak, že svému mozku přikážeme: *přestaň s tou závistí už jednou provždy!* Jediný způsob, jak s nimi pracovat, je modlitba. Paradoxně se jedná o modlitbu za člověka, s nímž máme vnitřní problém. Prostřednictvím takové modlitby nás Bůh od závisti a animozity osvobozuje. **Neporovnávej se s druhými.**

Příkazání šesté: Počítej s problémy. Každý, kdo se rozhodne pracovat, si přeje, aby se mu vyhýbaly všechny problémy, ale ty se dostaví. Práce je těžká. Bible hovoří o tom, že jedním z důsledků hříchu, který se ve světě objevil po pádu člověka, byla kontaminace pracovního prostředí: *Jedl jsi ze stromu, z něhož jsem ti zakázal jíst. Kvůli tobě necht' je země prokleta; po celý svůj život z ní budeš jíst v trápení. Vydá ti jenom trn a hloží a budeš jíst plnní byliny. V potu své tváře budeš jíst chléb, dokud se nenavrátiš do země, z níž jsi byl vzat* (Genesis 3,17-19). V Novém zákoně hovoří Ježíš o tom, že člověk, který *položí ruku na pluh a ohlíží se zpět, není způsobilý pro království Boží*. Co tato slova znamenají? Jestliže se pustím do orby pomocí pluhu, pak to znamená, že půda je tvrdá. Kdyby tomu tak nebylo, nemusel bych ji pluhem kypřit. To znamená, že nemohu po pěti minutách orání říci: *ta půda je tvrdá, končím s tím*. Nikoli, musím pokračovat. Protože vím, že ta tvrdost půdy je důvod, proč jsem s oráním vůbec začal. *Kdo položí ruku na pluh a ohlíží se zpět, není způsobilý. S problémy je třeba počítat.*

Příkazání sedmé: Vlož se do práce, kterou máš vykonat dnes. Pokud chceme dosáhnout nějakého cíle, zabývejme se přítomností, zbytkem se zabývejme, až nastane budoucnost. Kniha Kazatel to vyjadřuje následovně: *Všechno, co máš vykonat, konej podle svých sil, neboť není díla ani myšlenky ani poznání ani moudrosti v říši mrtvých, kam odejdeš*. Práce, kterou aktuálně vykonáváš, je práce, kterou chtěj dělat nejlépe, jak dokážeš. Otázka, kterou se máš zabývat, zní: *Dělám svou práci dobře?* To, co mám řešit, je: *Co já vnáším do své práce?* **Vlož se do práce, kterou máš vykonat dnes, nenech se unášet fantazií o práci, kterou možná nebudeš vykonávat nikdy.**

Příkazání osmé: Ve své práci pečuj o vztahy. Vztah s Bohem má velmi těsnou souvislost se vztahy k bližním. Nezaměstnávej se otázkou: *Kdy si mě tady někdo všimne?* Spíše si polož otázku: *Komu mohu být prospěšný?* Ve starozákonní knize Kazatel čteme: *Lépe dvěma než jednomu*, ovšem důležité je zdůvodnění, které má úzkou vazbu na práci: *mají dobrou mzdu ze své práce*. Závěr zní: **V práci pečuj o vztahy**, aby v ní bylo dvěma skutečně lépe než jednomu.

Příkazání deváté: Pamatuj na ty, kteří nemohou pracovat. Nezaměstnanost je velký problém, nejen na ekonomické rovině. Lidé, kteří nemají práci, se cítí zbyteční, méněcenní. Bůh nás stvořil ke svému obrazu, a to znamená, že nám dal možnost tvořit, ale především nám dal možnost jej uctívat. I ti, kteří nemohou pracovat, mohou žít své životy s Bohem. **Pamatujme, že i ti, kteří nemohou pracovat, žijí svůj plnohodnotný život, protože ho prožívají s Bohem.**

Příkazání desáté: Pamatuj, že to nejdůležitější dílo již bylo vykonáno. Ten hlavní důvod, proč v neděli nepracujeme, spočívá v tom, že ta nejdůležitější práce již byla vykonána. Kdy? Před dvěma tisíci lety. Kým? Tesařem z Nazareta. Kde? Na kříži. Ježíš Kristus tam smazal dluh našich hříchů a ve velikonoční neděli přemohl smrt a daroval nám neochvějnou naději života věčného. A my se smíme každé pondělí do tohoto Božího díla vložit a šířit jeho království ve školách, úřadech, obchodech, dílnách, bankách, kancelářích, knihovnách, muzeích, na internetu, prostě všude. Průměrný člověk pracuje týdně 40 hodin a stráví v kostele hodinu. Nechceme zde srovnávat, jde o to, abychom do každé z těchto hodin pozvali Boha. Nedělní shromáždění je místem, kde Bůh slouží nám, aby nás povzbudil, nasměroval, naplnil svým Duchem, abychom mohli žít jako jeho vyslanci v dalších šesti dnech týdne s vědomím, že **to nejdůležitější dílo, již bylo vykonáno**. Proto se smíme zítra probudit a říct: Díky Bohu, že je pondělí.

V jiné roli

Po 6 letech jsem se vrátil na dětský tábor pořádaný naším sborem. Tentokrát však trochu jinak – v roli vedoucího. Důvodem mé účasti bylo náhlé onemocnění jednoho z vedoucích. Původně jsem měl zůstat pouze 3 dny, avšak když jsem se nadechl táborové atmosféry, nedokázal jsem odjet dřív. Letní tábor pro děti se letos konal ve dnech 4. – 9. srpna na chatě Hrádek.

Funkce vedoucích se zhostili pastorem Pavlína Volná a členové dorostu Dominik Volný, Frederik Volný a Magdaléna Skotnicová. Rozhodně však nebyla tak pohodlná, jak jsem očekával. Z našeho dorostu jsem zvyklý na to, že se vedoucí účastní všech aktivit – her, zpěvu a zábavy. Jako táborový vedoucí jsem ale byl ten, kdo hry vymýšlel, ale nehrál je, zábavné aktivity

připravoval, ale neúčastnil se jich a ve volném čase, když všichni odpočívali, jsem uklízel a chystal další aktivity.

Na druhou stranu bylo úžasné přihlížet tomu, jak si děti hry užívají, radují se z nich a zároveň mezi sebou soupeří. Rád jsem trávil čas na místě, kde stres, povinnosti a negativismy každodenního života byly nahrazeny dětskou radostí, smíchem a naprostou spokojeností.

Zajímavé bylo též pozorovat experiment, jenž navrhla naše dlouholetá zdravotnice Zuzana Babiánková a v rámci kterého byly dětem odebrány mobilní telefony. Zpočátku se děti neustále nervózně ptaly, kdy mobily dostanou zpět. Postupem času však mobilní telefony v jejich životě nahradil společně strávený čas a vzájemná konverzace. Kluci pak dokonce chtěli hrát hru na schovávanou s děvčaty a naopak.

Na táboře mimo jiných aktivit samozřejmě nechyběla biblická zamyšlení, zpěv, hrátky v bazénu, stolní hry, výšlap, táborák a stezka odvahy, které se zhostili naši nejstarší táborníci. Po celou dobu nám zlepšovala náladu výborná kuchyně manželů Rychtárkových a jejich pracovního týmu, kteří měli mnohdy co dělat,

aby stíhali nakrmit hladové táborníky, kteří si bez ostychu přidávali další a další porce.

Co mě nejvíce bavilo? Když mě děti žádaly, abych je házel do bazénu. Kdyby jen tušily, jakou jsem z toho měl radost já!

- Frederik Volný, táborový vedoucí

Krótki wywiad z rodziną państwa Grudzińskich

Członkowie naszego kościoła Wanda i Artur Grudzińscy obchodzili w tym roku znaczący jubileusz swojego życia. Mieszkają w pobliżu naszego kościoła i dlatego są jednymi z najbliższych naszych sąsiadów w Bładowicach. Razem ze swoimi dziećmi, Zygmuntem i Joanną, regularnie uczęszczają na niedzielne nabożeństwa, a Pan Artur od kilku lat jest naszym prezbiterem.

1. Drodzy jubilanci, Wando i Arturze, tak jak my, i wy obchodzicie w tym roku 25 rocznicę ślubu. Co spowodowało, że jesteście razem?

Od samego początku połączyła nas miłość do tańca, Artur tańczył tańce towarzyskie: latynoamerykańskie

i standardowe, Wanda tańce ludowe. Od tańca do tańca i do różańca.

2. Arturze, bardzo doceniamy twoje zaangażowanie i chęć do wykonywania wszelkiego rodzaju prac w naszym kościele. Jak to możliwe, że czego się dotkniesz, to ci wychodzi ?

Pracuję od dłuższego czasu jako inżynier budowlany jak w Czechach tak w Polsce. Po złożeniu autoryzacji w polskiej izbie inżynierów obecnie kieruję robotami budowlanymi na wielu budowach w Polsce. Aktualnie pracuję w firmie AWT i budujemy dla polskiej firmy PKP malarnię i lakiernię wagonów

kolejowych w Kluczborku. Jestem osobą techniczną i praktyczną, lubię dokładność i precyzję, lubię wymyślać i łączyć to w całość.

3. Wando, pracujesz jako nauczycielka w szkole podstawowej z polskim językiem nauczania w Stonawie. Z jakimi dziećmi pracujesz, co Cię czeka w tym roku szkolnym?

Pracuję w małoklasówce, uczę dzieci od 1 do 5 w klasach łączonych. Obecnie uczę razem trzy klasy 2,4,5. A co mnie czeka? Na pewno dużo pracy i wiele niespodzianek, bo w mojej pracy zawodowej człowiek nigdy się nie nudzi. W dodatku prowadzę zespół folklorystyczny „Dziecka ze Stonawy”, więc oprócz

wpajania uczniom wiedzy, spędzam z nimi swój czas i poza lekcjami ćwicząc tańce, śpiewy, zabawy do programów na występy. W zespole mam również przedszkolaki, a przychodzą również i absolwenci, co mnie bardzo cieszy. Już teraz wiem, że w październiku czeka mnie z zespołem występ w Stonawie, w listopadzie trzydniowy wyjazd do Polski do Koszęcina na warsztaty taneczne, a oprócz tego w trakcie roku występy okolicznościowe w Stonawie i poza Stonawą, przygotowywanie do konkursów, no i jubileusz 120-lecia stonawskiej polskiej podstawówki.

4. Wando i Arturze, co robicie w swoim wolnym czasie? Jak świętowaliście 25 lat wspólnego życia?

Królestwem Artura jest obecnie ogród, drewno i kamień, przycinanie drzew i krzewów, siedzenie w przyrodzie przy kominku z rodziną i naszymi zwierzętami, szczególnie z zawsze ciekawskim psem Goldim. Królestwem Wandy jest porządek domowy, oraz wszystkie prace domowe. - Od czasu do czasu coś mi żona upiecze - narzeka Artur, kochający polski „sernik i szarlotkę”. Naszą rocznicę 25 lat bycia razem świętowaliśmy w pięknej podróży do Chioggii, Wenecji i Padwy we Włoszech. Był to pomysł naszego syna,

albowiem Artur oprócz polskich korzeni ma również dalekie włoskie. W ten pomysł wciągnął nasze najbliższe osoby i razem sprawili nam miłą niespodziankę. Ponieważ mało podróżujemy, było to po długim czasie, bardzo przyjemne spędzenie wakacji. Chcielibyśmy podziękować naszej rodzinie i przyjaciołom za wspieranie i przemyślany prezent, ale bez naszego tłumacza (córkę Asi) zgubilibyśmy się wszędzie i we wszystkim. Jednak było wspaniale, ciepło, zwiedziliśmy wiele ciekawych zabytków, skosztowaliśmy gurmańskiego jedzenia.

5. Co ostatnio sprawiło Wam wielką radość? Czy macie jakieś wspólne życzenie do przyszłości?

Trudno wymienić tylko jedną rzecz. Na pewno niespodzianka w postaci wyjazdu do Włoch, sukcesy naszej córki w konkursach, zdobycie tytułu zawodowego naszego syna, ale i radość z tego, że mamy rodzinę, przyjaciół, dom, chociaż nie zawsze było łatwo. A plany na przyszłość? Żyć szczęśliwie aż do śmierci... Zobaczymy, jakie plany ma dla nas Bóg.

- Dėkuji za rozhovor, Pavlína Volná

20 let společné práce pěveckého sboru Laudate

Psal se rok 1999...

kdo by se jej ujal. Rozhodla jsem se okamžitě a nabídku jsem s radostí přijala. První vystoupení pod mým vedením se uskutečnilo v bludovickém kostele 12. září 1999, kde jsme zazpívaly písně: *At' dobrý Bůh je stále s vámi a Bible*.

20

V novodobém sboru Laudate zpívalo v letech 1999 - 2019 celkem 23 zpěvaček,

přičemž u samotného zrodu v roce 1999 stály tyto členky: *Pavína Volná, Mirka Volná, Jana Kubiczková, Jarmila Rajdusová, Halina Hekerová, Anna Macurová, Michaela Šteflíčková a Renáta Volná-Enenkelová*. V dalších měsících a letech se postupně přidávaly: *Renata Jasioková,*

Slávka Klimszová, Radka Pazdiorová, Jitřenka Rajdusová, Lucie Ryšková, Romana Příbelová, Petra Zielinová, Lucyna Bystroňová, Gabriela Straková, Emília Klimszová, Veronika Hubálková, Milada Bartošková, Jana Hrabcová, Ewa Richter a Karin Siudová.

důvodů, je samozřejmá věc. Za největší ztrátu však považujeme úmrtí naší aktivní zpěvačky Jany Kubiczkové v roce 2016, která patřila k nejvěrnějším členkám souboru.

Současný stav sboru je 11 zpěvaček. To, že lidé do sboru přicházejí a časem odcházejí z osobních a jiných

Pěvecký sbor Laudate vystupuje se svým písňovým repertoárem desetkrát ročně: v kostele v Bludovicích, v kaplích v Šenově a na Šumbarku a v okolních sborech SCEAV (Ostrava, Orlová, Stonava, Bystřice nad Olší).

Členky sboru zpívají většinou dvojhlasně české a polské písně, ale občas si troufnou i na písně anglické, latinské nebo hebrejské. Náš sbor nechceme oddělovat od jiných složek sboru, proto se rády pouštíme do společných projektů s dětmi z nedělní školy, konfirmandy nebo s dorostem.

V minulých letech se několik členek souboru zúčastnilo dvou výjimečných pěveckých aktivit: nácviu oratoria *Stvoření*, se kterým společně s německými soubory vystoupily v roce 2017 v německém Braunschweigu, a nácviu *Biblických písní*, s nimiž se vystupovalo v roce 2018 v rámci 100. výročí vzniku Československé republiky v Ostravě.

Píše se rok 2019...

Rok 2019 je naší církví označen *Rokem vděčnosti*. Jménem svým i souboru Laudate vyjadřuji nesmírnou vděčnost našemu Bohu, který nám po celých 20 let zachovával svou přízeň, vedl a inspiroval nás k tvůrčí práci, posiloval a otevíral naše srdce i mysl. Našimi písněmi chceme chválit Boha a jejich prostřednictvím přinášet poselství o Boží lásce všem našim sborovníkům.

*Wiem Kto przede mną kroczy
I za mną stoi wciąż
To Bóg anielskiej armii
Jest przy mnie w dzień i w noc
Jedyny Pan wszechświata
Jest Przyjacielem mym
Otacza mnie opieką
I w rękę trzyma swym*

- Pavlína Volná

Sborová kuchyň v novém šatu

V průběhu prázdninových měsíců doznala změn sborová kuchyň. Kurátor Rudolf Volný vyměnil pracovní desku a kuchyňskou linku osázel novým obložením. Společně s manželkou nakoupili nové sklenice a ubrusy. Práci i materiál věnovali sboru darem u příležitosti životního jubilea, o kterém se zmiňujeme na jiném místě Bludovického informátoru.

Kurátorovi Volnému i jeho manželce patří velké poděkování!

Narozeninový stupínek vítězů

Na pomyslný stupínek vítězů se v červenci postavila **pokladní našeho sboru – Ing. Kateřina Treichelová**, která úspěšně absolvovala dvacetiletý maratón, jenž zahájila ve svých dvaceti letech.

Na druhém místě se umístil **presbyter Luboš Rajdus**, který na životní dráhu vyběhl o deset let dříve a v červenci proběhl páskou, která znamenala vstup do etapy 50+.

Na nejvyšším stupni se umístil **kurátor Rudolf Volný**, který patří mezi zkušené veterány, a proto si poradil i se všemi obtížemi, které se mu postavily do cesty před metou s číslem 60.

Všem jmenovaným borcům blahopřejeme, tiskneme jim dlaně a své ruce spínáme k modlitbě, ať jim na dráze života stále stačí dech, vše zvládnou s nadhledem a úspěšně pokračují vstříc dalším životním etapám.

- Vladislav Volný, pastor

Jak jsme slavili výročí kostela

V letošním roce 2019 jsme si připomněli 237. výročí založení kostela. Presbyteri zahájili 25. srpnový den slavnostním průvodem v kostele. Náš sbor navštívil farář Ladislav Děvečka z Třince z LECAV. Ve svém kázání se zamýšlel nad dřívějším naprostým spoléháním se na Boha, mluvil o běžném soužití několika generací pod jednou střechou a o tom,

jak pevná pouta k Bohu a Písmu byly dříve. Manželka a dirigentka Eva Děvečková zase představila smíšený pěvecký sbor, v jehož podání zazněly písně, které známe i z nedělních bohoslužeb. Návštěva hostů pak ještě pokračovala, presbyterky připravily pro pastory a zpěváky malé pohoštění v sále na faře.

Luterská evangelická církev augsburského vyznání v České republice (LECAV) je lutherskou církví působící na Těšínsku a v hlavním městě Praze. Vznikla roku 1995 odštěpením od Slezské církve evangelické augsburského vyznání (SCEAV). LECAV se hlásí k dějinnému odkazu

luterství na Těšínském Slezsku, kde evangelická církev existuje v různých organizačních formách nepřetržitě od první poloviny 16. století až dodnes.

Příprava presbyterů na odpolední zahradní slavnost začala v 15 h (lavičky, gril, káva, moučníky i pivo). Letos snad poprvé chyběly oblíbené frgály naší Mirky Volné. Ale ochotně pomohly presbyterky Lucie Bystroň a Silvie Gletová, moučníky rovněž napekly paní Ludmila Gvožd'ová a Karin Siudová.

V 16 hodin začal velice krásný koncert olomoucké skupiny NOAH. Určitě by si ji mnozí rádi poslechli i někdy příště. Příležitosti jistě budou. Koncert si „neužil“ presbyter Artur Grudziński, jelikož se velmi zodpovědně věnoval klobásám na grilu, které neméně zodpovědně vybral Rudek Volný s Mirkou. Po koncertě byla ta pravá chuť se do něčeho pustit. Ze 60 kousků zbyly jen 4 a moučníků jeden talířek, takže nákup byl zvolen s přehledem a vše bylo velmi chutné. Už při prodeji klobásek se ale počasí začalo dost měnit. Blížily se černé mraky, a kdo zůstal, přesunul se na faru. Za velkého lijáku a větru se ve ztemnělých místnostech tvořily náhodné skupinky diskutujících a závěr akce měl zvláštní uvolněnou atmosféru. Na střelení z hmoždíře se letos nedostalo, do věže kostela ale někteří vystoupali.

Všem, kteří se jakkoliv podíleli na organizaci, nákupu, pečení a přípravě, patří velký dík.

- Jarmila Piechová, presbyterka

Loučení, loučení, což je to těžká věc

Kolikrát se člověk v životě loučí? Mnohokrát. Pokud se však s rodinou nebo přáteli loučíme na dlouho či navždy, je to velmi těžká chvíle. My jsme se v Bludovicích rovněž rozloučili s člověkem, dlouholetou sborovničkou paní Žofií Gwoźdźovou, která se ve svých 83 letech přestěhovala z rodného domu v Havířově Životicích do Domova seniorů Sarepta v Komorní Lhotce. Paní Žofii znám od svého dětství, je to člověk srdečný, pracovitý a spoléhající se v celém svém životě na Boha.

Naší sborovničce přejeme, aby se jí nový domov stal místem, kde se bude dobře cítit a prožívat Boží blízkost.

- Pavlína Volná

Příprava na chlad v kostele

Jedno lidové rčení praví: *Kdo je připraven, není ohrožen*. V duchu těchto slov se odehrávala generální rekonstrukce naftového kotle, kterým je kostel vyhříván v období zimy. Bezpečnostní technik již dlouhou dobu upozorňoval na neutěšený stav obou kotlů a doporučoval jejich úplné odstavení. A protože žijeme v době, kdy se věci spíše vyhazují namísto toho, aby se opravovaly, není divu, že ani odborné firmy nebyly nakloněny zevrubné opravě. Nepodařilo se nám zjistit, co přesně přimělo šestici mužů k rozhodnutí chopit se tohoto díla vlastníma rukama. Mohl v tom být nesčetněkrát připomínaný pocit chladu z úst jejich chotí, ale klidně i odvěká touha dokázat i to, co se zdá být nemožné.

Hlavními aktéry popisované rekonstrukce byli Karol Klimsza a Edvard Siuda. Jelikož se jedná o naftový kotel, přizvali si k sobě znalce naftových motorů – Karola Zielinu. S dalšími odbornými pracemi pomohli Karol Staś a Hubert Bilan. Na závěrečné vizáži se podílel Roman Jelen. Kotel na nějakou dobu opustil prostor kostela, ale už je opět nainstalovaný a plně funkční. Jeho dvojče po něm žárlivě pokukuje, a to jej ještě neslyšelo, jak si spokojeně přede, když je zapnutý. Až přijde jaro, snad se podobné kúry také dočká.

Všem sedmi statečným děkujeme za jejich obětavost. Napočítali jste pouze šest jmen? Sedmý, kterého jsme měli na mysli, je Pán Bůh, bez jehož požehnání marné lidské namáhání.

- Vladislav Volný, pastor

Chléb náš vezdejší dej nám dnes

Dne 16. října se slaví nejen v České republice, ale v celém světě svátek základní lidské potravy „Světový den chleba“, anglicky „Word Day of Bread“, který vyhlásila světová organizace řemeslných pekáren U.I.B.C.

Hlavním cílem tohoto Dne chleba v naší zemi je informovat veřejnost o současném stavu výroby, prodeje a spotřeby chleba v České republice a tím propagovat kvalitní chléb, který je vyroben z tuzemských surovin. Pekaři chtějí vyzdvihnout jeho jedinečnost z hlediska výživy, přiblížit chléb spotřebiteli a následně tím vrátit chlebu úctu, vážnost a především hodnotu, jakou vždy měl.

POHÁDKA O CHLEBU

V jedné daleké zemi se jedna chudá vdova živila službou u bohaté a tajemné paní, která žila osaměle v pochmurné vile, napůl skryté uprostřed lesa. Dobrá vdova plnila velkoryse a přesně svou práci a jednoho dne jí paní nečekaně dala dárek – zvláštní prstýnek. „Když dvakrát otočíš na prstu tímhle prstenem, můžeš se proměnit, v cokoli si budeš přát,“ vysvětlila jí

podivná paní. Vdova to nebrala příliš vážně, ale když přišla na kraj velká bída, na prstýnek si vzpomněla. Dala si ho na prst, dvakrát jím otočila a proměnila se v nádherného sokola s rovnoměrně tvarovanými křídly. Rozhodla se, že poletí, dokud nenajde kraj, v němž by našla pomoc pro svého syna i sousedy.

Letěla, dokud nevyčerpala všechny síly, a pak se vrátila smutně domů. Bída totiž postihla všechny končiny v království. Nebylo záchrany pro nikoho. Ale vdova se nevzdala. Otočila znovu dvakrát prstenem a proměnila se v obrovský a voňavý chléb. Když se její syn vrátil domů a uviděl ten obrovský chleba, pustil se s chutí do jídla. Byl to jen chléb, ale zázračně sytil. Zatímco vdovin syn hltavě žvýkal, viděl, jak jde kolem jejich domu soused, se kterým měl pořád obrovské potíže a kterého neměl vůbec rád. Rozhodl se, že si ho nebude všimát, ale nějaké hnutí srdce ho donutilo pozvat ho, aby s ním pojedl ten zázračný chléb. Za chvíli se to rozneslo po celé vesnici a začali přibíhat další lidé: velcí i malí, mladí i starší, chudí, nemocní i zdraví, zoufalí a nepokojní. Zdálo se, že chleba nikdy nespotřebují do konce. Nejenže zaháněl hlad, ale vzbuzoval v těch, kdo ho jedli, klid, touhu po pokoji, smysl pro dobrotu a přinášel i zdraví těla. Ti, kteří byli nepřáteli, se smířili, a kdo se navzájem přehlíželi, se na sebe srdečně smáli. Každou noc se poslední drobek chleba proměnil znovu

ve velkorysou vdovu. Každé ráno se vdova proměňovala v obrovský vonný a chutný pecen chleba, který živil tělo i duši lidí ve vesnici. A tak tomu bylo až do další sklizně. Po ní lidé uspořádali velkou slavnost. Vdova tam samozřejmě byla také. Všichni, kdo se k ní přiblížili, měli zvláštní pocit – žena voněla po chlebu čerstvě vytaženém z pece.

Bruno Ferrero: Květiny pro duši

SZNITKA CHLEBA

*Pszaja ci sznitko chleba
sucho i posmarowano,
chciołbych byś boła zy mnom
co wiecor i co rano.*

*Tysionce lot za tobom
i chciołbych by terozki,
stykło mi cie zawsze
syciołaś nos i gości.*

*Na kożdym leżysz stole
na Ślonsku i w Warszawie,
we knajpie ze gwiozdkoma
i na biedoka ławie.*

*Nigdy cie nie wyciepna
choć suchyś i szczerstwiały,
bo wiem że nasze rynce
cie z mołki ugniotały.*

*Krynćyli ło ciem filmy
pisali ło cie wieszczce,
że żodyn się nie łopsze
by bajsnońć choć kapeckę.*

*Nie musza mieć milionof
styknie mi chleba sznita,
złotym we strożaku
nie najys sie do syta.*

BLUDOVICKÉ OZVĚNY

Křty

Mia Zitzlsberger,
Georg Zitzlsberger a Karina Pešatová

Oliver Sebastian Škuta,
Břetislav a Darja Škutovi

Andreas Křístek,
Lukáš a Barbora Křístkovi

Eliška Amelia Henderson,
Christopher L. a Kateřina Henderson

Filip Fifeger,
Lukáš Fifeger a Lucie Przeczková

Jáchym Tipán,
Ondřej a Markéta Tipánovi

Jan Šťastný,
Jan a Kateřina Šťastní

Adéla Procházková,
Stanislav Procházk a Tereza Sahulová

Jakub Fierla,
David a Marcela Fierlovi

Eliška Dziadurová,
Boleslav Dziadura a Jana Helisová

Čestmír Niedl,
Lukáš a Radka Niedlovi

Alexandr Vicher,
Juraj a Anna Vicherovi

Jubilanté

85 let
Rzymanová Bronislava, Bludovice
Nowak Tadeusz, Haviřov
Pavlas Václav, Bludovice

80 let
Kysalová Helena, Bludovice
Balonová Helena, Haviřov
JUDr. Bujok Bronislav, Haviřov
Szafarczyk Artur, Bludovice

75 let
Briosiová Olga, Datyně
Chmiel Franciszek, Haviřov
Labudek Ervin, Šumbark

70 let
Cicha Jana, Haviřov
Tomanová Irena, Datyně
Kniezek Zbigniew, Haviřov
Musialek Stanislav, Datyně

65 let
Ciešla Jiří, Albrechtice
Wacławik Andrzej, Bludovice
Gasiorková Eva, Haviřov
Bednářková Alice, Šenov
Pawlasová Anděla, Haviřov

60 let
Volný Rudolf, Bludovice
Borová Marcela, Bludovice

55 let
Ožanová Pavlína, Šumbark
Przeczek Česlav, Suchá
Małysz Jan, Bludovice

50 let
Michalík Jan, Bludovice
Michalík Czesław, Bludovice
Rajdus Luboš, Datyně
Grudzińska Wanda, Bludovice

Svatby

Škutovi, Břetislav a Darja,
roz. Tomanecová
Lvoncovi, Nikola Ungurjanović a Nikola,
roz. Lvonc

Malošíkovi, Róbert a Nikol,
roz. Haftová
Bambuškovi, Martin a Kateřina,
roz. Ondrušíková

Hovůrkovi, Jan a Renáta,
roz. Delongová

Jopkovi, Martin a Petra,
roz. Bulátová

Mazurovi, Marian a Karolína,
roz. Stašová

Pohřby

Zdeněk Krzystek,
84 let, Těrlícko

Josef Ptak,
79 let, Podlesí

Milada Folwarczná, r. Kobierská,
96 let, Šenov

Helena Bednářová, r. Chlebková,
89 let, Haviřov

Jaroslav Toman,
71 let, Podlesí

Bronisław Niemiec,
91 let, Těrlícko

BLUDOVICKÝ INFORMÁTOR - ČTVRTLETNÍK BLUDOVICKÉHO SBORU SLEZSKÉ CÍRKVE EVANGELICKÉ A. V.

ADRESA REDAKCE: Selská 12, 736 01 Haviřov

REDAKCE: Mgr. Pavlína Volná

SAZBA: Milan Maček